

vide sig, at et saadant Kendskab vil faa en næsten revolutionær Betydning for Landbruget. Det er jo ikke nok, at en Ko malker meget, skønt jeg selvfølgelig indrømmer, at den Ko, som malker meget, har altid Fortrin for den, som malker lidt. Staa to Køer ellers lige, har den, som malker mest, et stort Fortrin, den kan godt malke noget magrere Malk, og endda staa de ved Siden af hinanden. Jeg er altsaa tilfreds med den dertil opførte Bevilling. Derimod vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister at frafalde Fordringen om, at det mindste Antal skal være 250. Det vil nemlig være en Hemsko paa mange Foreninger, at der skal være saa stort et Antal, og Kontroleringen vil heller ikke kunne foregaa ofte nok, naar Antallet skal være saa stort. Jeg vil anbefale Kommissionens Forslag om 200, og at man ikke skal holde saa strengt paa Tallene. Hvor Forholdene tillade, at der er 250, komme de af sig selv alligevel.

Jeg kommer saa til den næste Bevilling, til Hesteopdrætningsanstalter, hvor det foreslaas at bevilge 30,000 Kr. til Driftsudgifter og 90,000 Kr. som Laan ved Indkøb af Hopper, og hvor det foreslaas, at der skal være 40 Hopper i Jylland, 20 paa Fyn, 20 paa Sjælland, 10 paa Lolland-Falster og 10 paa Bornholm. Jeg skal straks bemærke, at man her er kommen ind paa en ganske mærkelig Fordeling, og hvis jeg overhovedet vilde anbefale denne Bevilling, kunde jeg dog som god Sjællænder ikke tænke mig, at Sjælland skulde blive saa ilde behandlet. Bornholm, som har 2 Rigsdagsmænd, skal have halvt saa mange Hopper som Sjælland, hvor vi foruden de københavnske have 28 Rigsdagsmænd! Det er unægtelig en mærkelig Favorisering af en enkelt Landsdel. Det er maaske derfor, man har tiltænkt os de forædlede Dyr, saa skulde Fordelingen lettere glide ned for os. Men Sjællænderne ere mange Steder ogsaa interesserede i den svære jyske Hesteavl. Det er jo bekendt, at man ofte fra Sjælland rejser over til Jylland for at købe nogle af deres bedste Dyr, det vil sige, dem beholde de selv, vi faa kun 3die og 4de Klasser. Vi ville her paa Sjælland gerne være med til at arbejde for den jyske Hesteavl. Sjælland bliver mest forfordelt, Fyn f. Eks. har 15 Rigsdagskredse, og de skulde have 20 Hopper, saa de ere meget bedre stillede; jeg ved ikke, om de der skulde have de forædlede Heste eller Jyderne, det er der intet slaaet fast om, men da de ligge midt imellem Sjælland og Jylland, er det jo og-

saa rimeligst, at de faa en Mellemting. Dette Misforhold mellem de forskellige Landsdele kunde man vel altid rette paa. Fordelingen er jeg imidlertid i det hele en bestemt Modstander af. Jeg kan ikke se, at det er den Vej, man skal gaa for at støtte Hesteavlen. Thi tænke vi os, at der her paa Sjælland blev dannet to Foreninger hver med 10 Hopper, tror jeg, at disse Foreninger allerede vilde være dannede den Dag, Loven udkom i Lovtidenden, saa at ganske enkelte Mænd, som havde købt disse Hopper og lavet saadanne Foreninger, straks kunde tage mod Pengene, medens alle andre kunde se efter i Vejviseren, om de kunde nyde nogen som helst Fordel af det Statsgode, der saaledes ydedes. Det blev ikke den almindelige Befolkning, der kom til at nyde godt deraf; navnlig tror jeg, at det for Sjællands Vedkommende vil føre til en Opdrætningsanstalt for Væddeløbsheste, især naar det bliver forædlede Heste, vi faa. Jeg tror, at den sundeste Vej vilde være at lade det private Initiativ arbejde, og at det absolut ikke er sundt og rigtigt og heller ikke økonomisk at tage Hoppebestanden fra den private Mand. Som antydet i Lovforslaget kunde man vistnok gaa en anden Vej. Disse Foreninger faa ikke alene et rentefrit Laan paa 90,000 Kr. i 5 Aar og 30,000 Kr. til Driftsudgifter, men de skulde ogsaa have Ret til at faa 10 Hopper bedækkede hos Hesteavlsforeningerne. Jeg har ikke noget imod, at Hesteavlsforeningerne skulde staa aabne for disse gode Hopper; thi man burde i Virkeligheden ikke give Statstilskud til Hingste, som bedække daarlige Hopper eller Krikker. Jeg kan derfor godt gaa ind paa den Tanke at give Statstilskud til Hingsteavlsforeninger, mod at de ere forpligtede til i hvert Fald at modtage kaarede Hopper til Bedækning, for saa vidt Hingsten ikke allerede er optaget af kaarede Hopper inden for samme Forenings Omraade. Det er den Vej vi skulde gaa, hvis vi ville Hesteavlens Udvikling paa en sund og rationel Maade, men vi skulde ikke gøre det paa den her foreslaaede Maade. Det vilde ogsaa være mærkeligt ved en Lov at bestemme, at man i den og den Provins skal opdrætte den Slags Heste og i en anden Provins en anden Slags. Det er en mærkelig Vej at gaa at bruge Tvangsbestemmelser om, hvilken Vej man vil gaa, og hvilke Racer man vil opdrætte. Det er imidlertid det, man gør, naar man siger, at Jylland og maaske Fyn med skal have de svære, og Sjælland, Bornholm og Lolland-Falster de ædle og mere forædlede